

UŽ ZA ROK SE SEJDE IX. SJEZD KSČM

Březenové zasedání Ústředního výboru KSČM schválilo svolání IX. sjezdu KSČM, jehož jednání proběhne ve dnech 14. - 15. května příštího roku. Tím byla, mimo jiné, oficiálně zahájena celostraničná diskuse ke všem otázkám, které bude sjezd na svém jednání řešit, a to včetně otázek, kterými by se měl, dle názorů jednotlivých základních organizací zabývat.

Pro obsahovou přípravu sjezdových materiálů ustavil Výkonný výbor ÚV pět pracovních komisí, v nichž mají své zástupce i jednotlivé krajské organizace. To umožňuje každému z nás, nejlépe prostřednictvím základních organizací, se do před-sjezdové diskuse aktivně zapojit. Své návrhy tak můžeme směřovat přímo vedoucímu příslušné pracovní komise a mít tak jistotu (?) že náš názor či připomínka nezapadne. Pochopitelně s vědomím, že ne vše může být akceptováno a do sjezdových materiálů zařazeno. V příslušné komisi by však o tom mělo být v každém případě diskutováno.

V této souvislosti si myslím, že **taková diskuse by měla být vedena i elektronicky**. Každá ze zmíněných komisí by k tomu měla vytvořit na centrálním webu KSČM své vlastní stránky. Vzhledem ke skutečnosti, že naše strana v současnosti nemá svůj vlastní vnitrostraničný tiskový orgán si myslím, že pokud chceme opravdu zajistit širokou vnitrostraničnou diskusi k přípravě sjezdu, ani jinou možnost nemáme. To budiž můj první námět k ÚV k předsjezdové diskusi.

Sjezd se na svém jednání bude muset **nejen zabývat, ale především rozhodnout** o řadě zásadních otázek, týkajících se dalšího života a rozvoje strany. Ponechávám stranou otázky změn ve vedení, ostatně na internetu se na toto téma již drahý čas objevují nejrůznější názory. Dle mého názoru je otázka volby vedení strany výlučnou záležitostí delegátů sjezdu. Osobně jsem přivítal, že ÚV zařadil na program jednání výročních schůzí základních organizací projednání materiálu „Návrh na zkvalitnění řízení organizační struktury KSČM“. Právě diskuse od nejnižších článků výstavby strany může vý-

znamně napomoci při formulování konečné verze tohoto materiálu, jenž bude delegátům sjezdu předložen ke schválení.

V obecné rovině bych v souvislosti s otázkou zkvalitnění řízení organizační struktury strany rád upozornil na skutečnost, že se tak **v prvé řadě bude jednat o samotnou otázku výstavby strany**. V poslední době se stále častěji objevují určité názory o snižování akceschopnosti strany, vycházející především z problému vysokého věku členské základny strany. Jistě, dochází ke značnému úbytku členů strany, který se přijímáním nových členů nedaří nahradit. Tato skutečnost je, žel, zatím pravdivá a názory na potřebu reakce na ni jsou oprávněné. A v této souvislosti se, nejen v poslední době, objevují i názory, publikované především elektronicky, že je třeba transformovat KSČM na stranu volebního typu. Ostatně tento názor, jistě míněný zcela upřímně, zazněl již na naší městské konferenci v r. 2013, následně byl publikovaný i na webových stránkách městského výboru. **Takový názor však já osobně musím důrazně odmítnout**. Hned vysvětlím proč:

Strana volebního typu je strana, která právě z hlediska skutečnosti, že sdružuje jen malý počet členů, se před volbami soustřeďuje pouze a výhradně na získání co nejvíce voličů, tedy co nejlepšího volebního výsledku. Avšak poté, co si zvolení kandidáti rozdělí získané mandáty, své voliče, což znamená v prvé řadě členy své strany, už prakticky k ničemu nepotřebují. Ve své další práci se již řídí výhradně svými subjektivními názory (připouštím, že je konzultují - ale s kým?), na základě nichž jsou tak akorát ochotni voličům vysvětlit, proč příslušné pasáže volebního programu právě v tomto období opravdu, ale opravdu není možno splnit. Zvolení kandidáti tak ztrácejí především své spojení se členy a sympatizanty své vlastní strany. Taková strana pak v důsledku uvedeného přestává být stranou politickou. Přesněji řečeno, přestává být stranou prosazující prostřednictvím svých zvolených zástupců politické názory svých voličů. Ale budiž, konec

(Dokončení na straně 2)

Komise ideově teoretické práce MěV KSČM v Brně

zve na **DISKUSNÍ ČTVRTEK,**

který se uskuteční 18. června 2015 v 16 hodin na MěV KSČM v Brně, Křenová 67, sál v 2. poschodí.

Téma: Vysídlení německého obyvatelstva z Brna v roce 1945

Účast Prof. PhDr. Vojtěch Žampach, CSc., historik
přislíbili: PhDr. Vít Pospíšil, historik

25. setkání občanů a mládeže na moravsko-slovenském pomezí
TVRDONICE 2015
věnované

70. výročí osvobození Československa a 71. výročí Slovenského národního povstání
Sobota 22. srpna 2015 ☆ Amfiteátr od 12,³⁰ hodin

UŽ ZA ROK SE SEJDE IX. SJEZD KSČM

(Dokončení ze strany 1)

konců je to vnitřní záležitost každé takové strany. Ostatně za posledních 25 let takových stran známe celou řadu a víme jak dopadly – netřeba jmenovat. Jen jeden současný příklad. Myslí si snad někdo, že poslanci zvolení za hnutí Úsvit se o svých současných krocích radí s voliči? Jednou jsou zvoleni poslanci a volební program jde stranou.

Ovšem zcela jinak je tomu u KSČM. Nesmí v ní převládnout názor, zdůrazňuji, oportunistický názor, že v dnešní době je třeba KSČM „předělat“ na stranu parlamentního typu, což má být jediná možnost jak i nadále uspět ve volbách. Prosazení takového názoru by nepochybně přineslo celou řadu zcela zásadních problémů. Za všechny zmíním jen jeden: Strana by tím **ztratila** pozici předvoje všech pracujících, vykořisťovaných (a to nejen dělníků, ale všech zaměstnanců – manažerů, pokrokové inteligence, a vůbec celé střední vrstvy). Je třeba si uvědomit, že komunistická strana (nejen naše) se v minulosti vždy opírala o názory a zkušenosti všech vykořisťovaných. Aby tyto názory a zkušenosti získala a mohla s nimi pracovat, **organizovala se**. Tedy sdružovala své příznivce v základních organizacích. V květnu uplynulo 94 let od založení KSČ. Za oněch 94 let si sami zaměstnanci plně uvědomili (navazujíc na pokrokové odborové hnutí), že pokud chtějí účinně bojovat za svá práva, musí se sdružovat, tedy organizovat. To znamená stát se prostřednictvím základní organizace členem pokrokové strany, prostřednictvím této zá-

kladní organizace se podílet na prosazování politiky své strany a současně ji i materiálně podporovat. To jim umožňuje právě a jen komunistická strana. Komunisté jsou lidé kteří, ať to zní jakkoliv nadneseně, chtějí skutečně bojovat za lepší budoucnost všech pracujících. Uvědomují si, a to již od počátku dělnického hnutí, že tuto ochotu boje za lepší budoucnost není možno projevit osamoceně, bez vedení. Existuje tak reálná historická **potřeba základních organizací**. A to shora i zdola. Právě základní organizace umožňovaly komunistické straně, stát se akceschopnou při prosazování svého programu. **Právě v základních organizacích byla vždy síla komunistické strany.** (Vzpomeňme v této souvislosti, že první otázkou, kterou u nás pravice po převratu v roce 1989 řešila, byl zákaz práce KSČ na pracovištích.) Z uvedeného pro mne tedy vyplývá, že **přerodem KSČM na parlamentní stranu by taková strana pochopitelně ztratila i oprávnění uvádět ve svém názvu slovo komunistická.** A to se všemi důsledky. *Poznámka: Pozorný čtenář si jistě uvědomil, že jsem se při psaní této argumentace radil s Leninem. Uzavírám - je třeba si vážít každé základní organizace, pomáhat jí překlenout její případné problémy a nepřipustit tak neodůvodněné změny v organizační výstavbě strany.*

Pro vaše další úvahy, jak přispět k předsjezdové diskusi v nadcházejících letních měsících, přeji všem čtenářům Echa jejich příjemné prožití, ať už se bude jednat o prázdniny, dovolené či jiné aktivity, třeba na zahrádce. **Aleš RŮČKA**

PRAVICOVÍ ZASTUPITELÉ BRNA SE OMLUVILI ZA ODSUN NĚMČŮ

Přes odpor pouze komunistických zastupitelů schválila samospráva města Brna omluvu sudetským Němcům za odsun brněnských Němců v r. 1945 do Rakouska. Zastupitelům ČSSD a ODS to bylo jedno, proto se k omluvě Němcům a „Deklaraci smíření a společné budoucnosti“ zdrželi hlasování. Pro byla vládnoucí radniční koalice a TOP 09.

Schválená Deklarace smíření byla součástí přípravy kampaně tzv. Poutě smíření. Tedy pochodu z Pohořelic do Brna, připomínající poválečné vyvedení německého obyvatelstva z moravské metropole. Komunisté, kteří mají v padesátipětileté činnosti brněnské samosprávě pouze čtyři hlasy, vystoupili na jednání zastupitelstva se stanoviskem, že nelze se omlouvat jednostranně a nelze překrucovat historii tak, jak si ji přeje vidět současná politická reprezentace!

Martin Říha, zastupitel za KSČM, při rokování samosprávy Brna zdůraznil, že dle hodnověrných historických pramenů rozhodly o odsunu Němců z Polska a Československa a uzavřely k tomu dohodu vítězné spojenecké mocnosti. Následné dekrety prezidenta republiky Eduarda Beneše pouze vycházely z těchto dohod Spojenců. Mezi odsunované Němce byli

zprvu zařazeni i němečtí antifašisté, aby byli ochráněni před lynčováním. Ti se z Pohořelic na trase pochodu z Brna do Míkulova a Rakouska většinou vrátili zpět do Brna. Stejně tak i lidé ze smíšených manželství a německy hovořící židé.

Politický kotrmelec přitom opět předvedl lidovecký zastupitel Brna, senátor a 1. náměstek hejtmana Jihomoravského kraje **Stanislav Juránek**. Prohlásil, že jde o vstřícný akt omluvy Němcům a že v rámci Poutě smíření očekává omluvu z německé strany za to, co spáchali na českém obyvatelstvu v letech 1939 až 1945. Juránek však zapomněl na rok 1938, kdy okupační nacistická vojska fašistického Německa vyhnala jen z obsazeného jihomoravského pohraničí do vnitrozemí ČSR nežádoucích 51000 Čechů s nejnutnějším vybavením. Další desetitisíce Čechů vyhnala z pohraničí jiných krajů ČSR. Pak následovaly nacistické káznice, jako brněnské studentské Kounicovy koleje, kde němečtí fašisté zabili zastřelením nebo oběšením 1350 českých vlastenců a členů hnutí odporu, včetně dětí atd.

S tím se nelze smířit, jak to schválilo v Deklaraci pravicové vedení města Brna! (vž)

Kdo z brněnských Němců se omluvil za transporty svých spoluobčanů, Židů na smrt?

Navštívili alespoň někteří zastupitelé Kounicovy koleje – místo „zábavy“ brněnských Němců?

70. VÝROČÍ OSVOBOZENÍ V PODÁNÍ NAŠICH MÉDIÍ

Šlo o ukončení bojů druhé světové války, nikoliv o osvobození, poněvadž hnědá diktatura sice skončila, ale byla vystřídána diktaturou rudou. Rudoarmějci nám sice umožnili existovat jako český národ svými obětmi v počtu 144 tisíc, ale tyto oběti naší mediokracii opět doprovázeli obvyklým, že kradli a znásilnili asi půlmilión žen. A opět byly reportáže plné informací o postupu americké armády do západních Čech, záběrů z oslav osvobození Plzně, jako by to byla nejdůležitější událost z průběhu událostí v roce 1945.

Letos pod dojmem událostí na Ukrajině se objevila zcela nová hodnocení událostí. Především propagátor umístění americké radarové základny u nás a pedagog na New York University v Praze Tomáš Klvaňa (1966), který studoval a do roku 2000 žil v USA, řekl, že Rudá armáda nás dobyla a okupovala do roku 1989. Na protiargumenty v pořadu Michaely Jílkové 30. dubna 2015 nereagoval a trval na

svém. V souladu s ním americký velvyslanec řekl, že americká armáda vstoupila před 70 lety do západních Čech ne proto, aby je okupovala.

V 10 let starém pořadu Expedice Demarkační čára vysílaném 8. května 2015 byly připomenuty stížnosti na postup amerických velitelů proti národním výborům na několika místech. A americký velvyslanec na ČT24 vyslovil připomínky k cestě prezidenta republiky do Moskvy k uctění památky rudoarmějců, kteří položili své ži-

voty za naše osvobození od nacistické okupace. Jeho vyjádření dobře zapadalo do povyku, který spustili nad cestou prezidenta naší mediokracii a někteří politici. Do zástupu padělatelů minulosti se zařadil i předseda ukrajinské vlády. Řekl, že Rusové napadli Ukrajinu a Německo a Osvětim osvobodili Ukrajinci. Mezi rudoarmějci byli příslušníci desítek národů a národností tehdejšího Sovětského svazu, tedy i Ukrajinci. Název Ukrajinský front svědčí o tom, odkud a kam směřovaly operace Rudé armády – na Bratislavu, Brno a Prahu, na Berlín a Prahu. Pojem front se v letech 1941-5 ve zprávách z bojišť objevil 39 krát. Snahy odstranit pravdu o osvobození z paměti odmítli v projevech na pietních akcích představitelé KSČM i brněnský primátor na Moravském náměstí 8. května 2015 a krajský hejtman na Ústředním hřbitově 9. května. Naši mediokracii o tom nevysílali, pravdu nemohou potřebovat.

Karel JANÍŠ

SITUACE SI ŽÁDÁ MASOVÉ PROTESTY!

Letošní Svátek práce byl deštivý a tak i počasí podtrhávalo celkovou situaci ve společnosti, která se zmítá v řadě společenských, politických a ekonomických problémů. Před několika sty účastníky brněnské prvomájové demonstrace je zevrubně rozebral poslanec Evropského parlamentu Miloslav Ransdorf.

Mimo jiné řekl, že „*listina práv a svobod se musí rozšířit o více sociálních a ekonomických práv... a je nutné všemi silami prosazovat sociální stát*“. Dále rozebral probíhající konflikt na Ukrajině, jeho příčiny a podstatu a konstatoval, že si dosud vyžádal cca deset tisíc obětí. „*Nadcházející období bude dobou občanského probuzení*“, konstatoval Ransdorf a dodal „*KSČM nesmí zůstat bokem, naopak, doba od nás žádá činy! Ty musí být o přímé a jasné programové orientaci, strategii a taktice*“, uvedl doslova poslanec EP a uzavřel své vystoupení slovy „*přeji nám všem, abychom se účastnili těch procesů, aby civilizace pokročila. Máme k tomu všechny předpoklady*.“

Člen ÚV KSČM a zastupitel města Brna i MČ Brno-střed **Martin Říha** konstatoval, že soudobý kapitalismus se stále více podobá tomu ze 30. let minulého století. „*Pracující jsou pouze zdrojem zisku, nic víc. Sociální nůžky se otevírají stále více*“, uvedl doslova Říha a dodal, že není pravda, že se dostáváme z krize. Naopak, odcházejí od nás investoři, obchodní řetězce i bankovní domy. Kapitál vyčerpá zdroje a vstupuje do nové fáze krize. Nezaměstnanost, ač vláda tvrdí, že ano, ve skutečnosti neklesá a zadluženost státu roste. „*Komunisté vědí co s tím*“, konstatoval Říha a vysvětlil, že bude nutno zdánit zisky odtékající do zahraničí, pokud nebudou u nás reinvestovány do vzniku nových pracovních míst.

„*Musíme obnovit tradiční průmysl a zemědělskou výrobu. Diktát EU musí skončit*“, uvedl Říha. Připomněl také, že je třeba vyvážit zboží s vysokou přidanou hodnotou a také stanovit jasnou energetickou koncepci státu.

Ladislav Býček, předseda MěV KSČM, zhodnotil první měsíce činnosti nové radniční koalice, jejíž první kroky jsou namířeny proti občanům – zvýšila ceny bytů určených privatizaci na neúnosnou míru, neřeší zásady územního rozvoje, sociální problémy ve městě (v Brně stoupá počet bezdomovců). Dále varoval před rostoucím nebezpečím války, terorismem a rostoucí vlnou uprchlíků. „*Rozkvetlé jaro nese příslib zítřků*“, uzavřel Býček a doplnil „*přeji nám všem, abychom na ně nemuseli dlouho čekat*.“

Na závěr shromáždění přítomní potleskem přijali vý-

zvu „*Válka v Evropě se nesmí opakovat*“, kterou na vzpomínkovém shromáždění k 70. výročí osvobození Brna přijaly vlastenecké organizace. (Viz Echo č. 5)

Shromáždění moderoval zastupitel Daniel Borecký, přednesem básně jej obohatil herec Ilja Kreslík. O občerstvení se postaral Milan Křišo a členové ZO 3023. Dík patří také pořadatelům i obětavým členkám LKŽ a všem ostatním, kteří se o zdárný průběh oslav zasloužili.

Tibor DÁVID (foto autor)

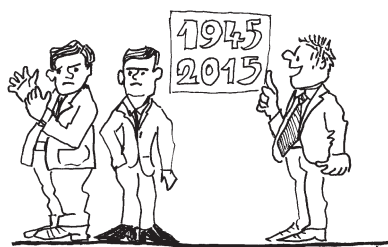
Připomínáme si...

24. června 1945 – před 70 lety – se na Rudém náměstí v Moskvě uskutečnila slavnostní přehlídka vojsk, která se zasloužila o vítězství ve Velké vlastenecké válce sovětského lidu a jeho Rudé armády. V čele průvodu šli s Praporem vítězství ti, kteří ho vztýčili na budově Říšského sněmu v Berlíně. Následovaly kombinované pluky rudoarmějců Karelského, Leningradského, 1. pobaltského, 3., 2. a 1. běloruského frontu, zvláštní kolona Polské armády, pluky 1., 4., 2. a 3. ukrajinského frontu v čele s maršály SSSR I. S. Koněvem, A. I. Jeremenkem, R. J. Malinovským a F. I. Tolbichinem. Po krátké přestávce, během níž umlkly tóny spojené hudby 1400 hudebníků, nastalo pronikavé víření bubnů a přišli vojáci s 200 zástavami nepřátel a odhodili je na dlažbu před mauzoleem. Pak pochodovaly pluky ministerstva obrany, vojenské akademie, jezdecko, dělostřelectvo, tanky a samohybná děla. Přehlídka trvala dvě hodiny, vykonal ji maršál SSSR G. K. Žukov a velel jí maršál SSSR K. K. Rokossovskij, oba se pohybovali po náměstí na koních. Tisícům diváků nevdalo, že počasí přehlídce nepřálo, lilo jak z konve.

6. července 1415 – před 600 lety – byl upálen Mistr Jan Hus. Ale jeho myšlenky s ním neodešly. „*Se vším se kupčí, všechno prodávají. Chceš pokřtít dítě? Zaplať! Chceš loupit a vraždit? Zaplať a bude ti odpuštěno.*“ Nebo „*Tak jako hejna krkavců snesli se na tuto zemi, aby vyklovali každé zrnko zlata a stříbra.*“ „*Nešťastným bohatstvím, v němž církev tone, zjedovatělo a otráveno je téměř všechno křesťanstvo. Psi se o kost hryžou. Vezmi kost a přestanou.*“ Nebo „*Prosím, abyste se milovali, dobrých násilím tlačiti nedali a pravdy každému přáli.*“ Bude zajímavé sledovat, zda dojde k posunu při hodnocení M. J. Husa.

Ve dnech 17. července – 2. srpna 1945 – před 70 lety – se v Postupimi konala konference šéfů vlád SSSR (J. V. Stalin), USA (Harry Truman) a Velké Británie (Winston Churchill), od 29. července Clement Attlee), o poválečném uspořádání poměrů v Evropě a zejména v Německu. V Německu měly být provedeny demokratizace, demilitarizace, denacifikace, mělo zaplatit reparace, zrušit válečné loďstvo, byly stanoveny západní hranice Polska a schválen odsun Němců z ČSR, Polska a Maďarska.

TI CO ŘÍKAJÍ, ŽE V ROCE 1945 SE NEJEDNALO JEN O OSVOBOZENÍ, TAK MAJÍ PRAVDU. AMERICKÁ ARMÁDA SE Z NĚMECKA NESTÁHLA DODNES!

SSSR potvrdil závazek, že vstoupí do války s Japonskem, stalo se 9. srpna 1945.

15. srpna 1645 Brno odolalo několika-měsíčnímu obléhání švédských vojsk. Tato událost se stala součástí třicetileté války a přispěla k uzavření tzv. vestfálského míru mezi Habsburky a koalicí jejich odpůrců v roce 1648. Každoročně představitelé města Brna a katolické církve vysoce hodnotí a oceňují vítězství Brna nad Švédy. Méně nebo vůbec nepřipomínají, že k lepšímu postavení českého národa nedošlo, pokračovala pobělohorská protireformace a že k vysvození z pout monarchie došlo až po porážce monarchie v první světové válce a po vzniku ČSR v roce 1918.

Jak literární historik Martin C. Putna „zaprasil“

V Lidových novinách 15. 4. 2015 uvítal přijetí zákona o vizuální a verbální desovětizaci země ukrajinským parlamentem. Je prý to nejvýznamnější investice, do níž se Ukrajina pustila. Ukrajinská stejně jako ruská a běloruská města jsou ZAPRASENA (*speciální pojem autora*) sochami krvavého diktátora Uljanova-Lenina, názvy ulic Komunistická a Komsomolská a nespočetnými rudými hvězdami a srpkoladivý. Vybraná díla by na věčnou paměť, hanbu a poučení školní mládeži měla být shromážděna za Kyjevem na nějakém poli tak, jak to mají třeba v Budapešti. Symbolická je prý i distance od pojmu Velká vlastenecká válka. Tvrdit, že to hlavně začalo Hitlerovým vpádem 22. 6. 1941, znamená vytěšňovat sovětské agrese z let 1939-1941 – čtvrté dělení Polska, okupaci Pobaltí, napadení Finska, umožněné paktem Molotov-Ribbentrop, zatímco Hitler dobýval záp. Evropu. Přijetím pojmu druhá světová válka se Ukrajina duchem blíží k Evropě.

Panu Martinovi C. Putnovi připomeňme jiné ZAPRASENÍ u nás, a to až v nepředstavitelném množství anglických názvů firem, jídel, potravin, sportů, pořadů v médiích. Český jazyk je schopný pojmenovat většinu i nových věcí vlastními názvy. Často nevíme, o čem vlastně jde. ZAPRASENOST anglickými pojmenováními pokračuje a Ústav pro jazyk český je pouze registruje.

Martin C. Putna rád vystupuje jako znalec ruských dějin, a to tak vehementně, že prezidentovi republiky věnoval svou knihu o nich. Jeho výroky o letech 1939-1941 však svědčí o něčem jiném. Cožpak nezná důvody, proč došlo k paktu Molotov-Ribbentrop? Anglie a Francie opustili politiku kolektivní bezpečnosti a nedohodly se se sovětskou vládou na opatřeních k záchraně míru v Evropě. A pojem Velká vlastenecká válka v ruských dějinách má svou tradici, poprvé v roce 1812 ve válce proti Napoleonovi, podruhé pro léta 1941-1945. To M. C. Putnovi nedochází?

Předpokládat, že o uvedených okolnostech neví, nelze. Takže se zařadil do skupiny těch, kteří dnes účelově přepisují, padělají minulost, neberou v úvahu souvislosti příčin a následků událostí.

Karel JANIŠ

BRNO SE NEMÁ ZA CO OMLOUVAT!

Na dubnovém zastupitelstvu koalice ve složení ANO, Žít Brno, KDU-ČSL a Strana zelených společně s opoziční TOP 09 schválily "Deklaraci smíření", ve které se za Brno omluvily za odsun brněnských Němců v roce 1945.

Komunisté jako jediní byli proti a tento odsouzeníhodný krok jednoznačně odmítli. Schválením deklarace se koalice podle nás dopustila zneuctění památky všech obětí nacistického teroru nejen v Brně, ale v celé naší zemi!

Tento krok vedení Brna vyvolal vlnu neshody mezi občany města a rozdělil ho na dva zneprátené tábory. Hlasitě se ohradili i někteří historici jako například Emil Kordiovský nebo Vlastimil Schildberger ml.

Oba zpochybnili počty obětí brněnského odsunu a především pochodu do Pohofelic a jasně prohlásili, že text deklarace popírá historická fakta. Také odmítli, že by při pochodu docházelo ke svěvolnému násilí a už vůbec se podle nich nejednalo o „pochod smrti“, jak neustále tvrdí pan Hollan nebo sám primátor Vokřál. Vedení Brna ale tato fakta nevidí nebo mu na nich nezáleží.

Co ale vedoucí představitelé Brna před-

Karel JANIŠ

20. srpna 1885 začala v Brně vycházet Rovnost. Ta přispěla k sjednocení tehdy roztržitého dělnického hnutí. Významnou úlohu sehrála Rovnost v dalším rozvoji dělnického a později i komunistického hnutí. Dnes vychází pod názvem Deník s malým podtitulkem Rovnost. List již připomněl obsáhlým materiálem zakladatele Rovnosti Pankráče Krkošku. Zejména brněnský historik doc. PhDr. Otakar Franěk, CSc., vydal v minulosti monografii o Rovnosti i seriál o významných autorech, kteří do Rovnosti psali.

III. sjezd KSČM zasedal 26. června 1993 v Prostějově

Konal se krátce po rozpadu Československa na dva státy. Na mapě světa a Evropy existují od 1. ledna 1993 Česká republika a Slovenská republika. Myšlenka T. G. Masaryka, že státy se udržují těmi ideami, z nichž vznikaly a zakladatel československého státu soudil, že česká otázka je především otázka sociální a **nový stát vznikl** s nadějí na větší díl sociální spravedlnosti, jak o tom hovořila washingtonská deklarační, a **zanikl** tehdy, kdy vládnoucí elita prováděla politiku sociálního revanše a vlastnického převratu. **Poslední ranou** zdravého rozumu je připravovaná restituce církevního majetku. Za fasádou právního státu **narůstá arogance moci, vzůle a pohrdání právem**. Vládní koalice usiluje o vstup do NATO. KSČM se ve svém volebním programu jasně vyjádřila proti začleňování státu do jakéhokoliv vojenského uskupení a v souladu s tím vystupovali i poslanci KSČM v českém parlamentu. Signalizované dosažení dna a následný ekonomický růst se nedostavily, pokračuje pokles průmyslové výroby, stavebnictví, hrubého domácího produktu, zhoršila se i zahraničně obchodní bilance státu. Šoková terapie selhává a tím více se ukazuje nutnost popularizovat koncepcie, které vznikly z iniciativy KSČM. Více je nutno spojovat východiska na celostátní úrovni s orientací na problémy v regionech. Tam se budou v dalším období krystalizovat v předstihu podstatné sociálně-ekonomické změny a jejich včasné zachycení napomůže formování perspektivní strategie strany. V rámci současného vlastnického převratu dochází **k zneužívání politické moci a k masové korupci**. Na vyostření problémů se podílel vyprovokovaný rozpad federálního státu, je průhledným manévrem pokus svádět všechny potíže nejen na konec federace, ale i na hledání vnitřního nepřítele, který by byl samozřejmě na levici. Základem takové linie by měl být zákon o III. odboji sám o sobě nicotný a uboze konstruovaný. Vládní garnitura stojí na rozcestí a skluz k extrémismu je to nejhorší, co by naše země potřebovala. Rozdělení společnosti by přišlo za situace velmi labilní zahraničně politické situace státu, kdy chybí celková zahraničně politická koncepce i koncepce pro jednotlivé regiony. **Jsou ohroženy životní zájmy českého národa, probíhá revize národních dějin** a české dějinné a kulturní tradice, která už byla založena v některých směrech disentu. Glorifikuje se šlecht a církev jako kulturotvorné vrstvy, snižuje se význam husitství a národního obrození, dochází k poklonování před konzervativními a zpátečnickými silami v Německu místo orientace na demokratické síly německého národa. Výprodej národních zájmů se odráží také v masakru české kultury a vědy. **Ohrožena jsou divadla a český film**. S nepříznivými podmínkami se potýkají nakladatelé, ve vysokém školství vyvstává hrozba platit školné. Strašnou ranou je **destrukce Akademie věd**, kde končí 23 ústavů a několik tisíc pracovníků stojí před perspektivou vyhazovu. Nejvíce jsou ohroženy společenské vědy pro jejich kritickou funkci ve společnosti. Členové KSČM přicházejí s iniciativami na záchranu kulturního dědictví i perspektiv rozvoje české kultury i s projevy vydavatelské činnosti.

Špatné ekonomické výsledky a destrukce bohatství společnosti se kombinují s **nehotovou podobou politického systému ČR**. Nebyla ukončena tvorba nejvyšších ústavních orgánů, chybějí senát, ústavní soud. Vláda dosud nepožádala o důvěru a nepředložila nové programové prohlášení ve změněných podmínkách.

Pokud jde o vnitřní vývoj KSČM, byla v závěru roku 1992

situace poměrně příznivá. Kladenský sjezd přijal programové dokumenty, které znamenaly kontinuitu s olomouckým sjezdem i určitý posun spojený s větším sebevědomím strany na politické scéně. Svědčí o tom větší možnost spolupráce v zastupitelských sborech na všech úrovních, větší přístup politiků strany do médií. Komunikaci strany s veřejností byly k dispozici deník Haló noviny, týdeník Naše pravda (*dnes pouze 4 stránková příloha pondělních Haló novin*), nadstranický teoretický měsíčník pro otázky moderního humanismu Dialog, Sever-Jih, Západ-Východ (*dnes už dávno nevychází – moje poznámka – kj*). Stabilitě strany neprospěly – málo úsilí pro vytvoření skutečné jednoty strany, kolize mezi „federálním“ a „českým“ poslaneckým klubem a zejména to, že část vedení strany reprezentovaná Jiřím Svobodou a Josefem Mečlem nastolila **znovu otázku názvu strany**. Vnitřní polemiky brání plnit politické úkoly. Projevuje se malá schopnost samostatně analyzovat objektivní procesy doma a ve světě, uchovat si a rozvíjet vlastní stanovisko.

Největší slabinou KSČM je nízká úroveň teoretického vědomí strany, jejího ideového života. Žije z rezerv z minulosti. Poslanci KSČM předložili 14 vlastních návrhů zákonů a desítky návrhů pozměňovacích. Zaujímal kritické postoje k vývoji ve vnitřní i zahraniční politice. Zpráva ÚV KSČM III. sjezdu KSČM též uvedla, že v řadě obcí došlo k věcné spolupráci našich zastupitelů s ostatními při řešení problémů obce, ale příliš se nedařilo dát komunální politice v souladu se závěry kladenského sjezdu koncepční zaměření a jasný řád.

III. sjezd KSČM schválil zachování názvu Komunistická strana Čech a Moravy. Stalo se tak na základě výsledků vnitrostranické diskuse, které byly projednány a schváleny na okresních konferencích KSČM. **V Jihomoravském kraji** se 9 okresů vyslovilo **pro zachování názvu strany** – Brno, Brno-venkov, Břeclav, Hodonín, Kroměříž, Uherské Hradiště, Zlín, Třebíč, Jihlava. **Pro změnu názvu** se jednoznačně vyjádřily okresy Prostějov, Vyškov, Znojmo, Žďár n. S. Na okresní konferenci v Blansku se delegáti v usnesení vyslovili pro možnost zdvojeného názvu, na okresní konferenci v Kroměříži tento názor zazněl v diskusích. **Za programový cíl KSČM** sjezd ve schválených Stanovách KSČM opět uvedl socialismus, demokratickou společnost svobodných, rovnoprávných občanů, společnost politicky a hospodářsky pluralitní, samosprávnou, prosperující a sociálně spravedlivou, pečující o příznivé životní prostředí, zabezpečující všem důstojnou životní úroveň a usilující o bezpečnost a mír. KSČM usiluje o to, aby byla stranou masovou, která pracuje na základě samosprávných principů a široké vnitrostranické demokracie. Podle úprav Stanov KSČM a závěrů z vnitrostranické diskuse **sjezd ukončil činnost platformem**, působících v rámci KSČM.

III. sjezd KSČM schválil dokument Úkoly KSČM v nejbližším období 1993-94, statut ÚRK KSČM, statut ÚROK KSČM, zprávu mandátové komise III. sjezdu KSČM (přítomno 367 delegátů z 370 zvolených), **vzal na vědomí** obsáhlou Koncepti pro přípravu komunálních voleb 1994. **Potvrdil 110 členů ÚV KSČM, 24 členů ÚRK KSČM, 8 členů ÚROK KSČM, aktuálnost a platnost programových dokumentů přijatých II. sjezdem KSČM. Předsedou KSČM byl zvolen Miroslav Grebeníček, ÚRK KSČM Otakar Zmítka, ÚROK KSČM Zdeněk Levý, místopředsedy Václav Exner, Zdeněk Klanica a Miloslav Ransdorf, tajemníky Josef Hlad a Vratislav Novák.**

Karel JANIŠ

NEPŘIPUŠŤME DALŠÍ VÁLKU!

Vážení zástupci diplomatického sboru, vážení veteráni, spoluobčané, přátelé!

Už mnoho desítek let se každoročně v tuto dobu scházíme na tomto pietním místě, abychom si připomněli nejstrašnější válečný konflikt, jaký dosud lidstvo zažilo. Letos je tomu už rovných 70 let, co skončil. Na jaře 1945 po téměř šesti letech strádání pod fašistickou okupací se přiblížilo válečné běsnění i k našemu městu. Německá okupace Brno poznamenala. Na Špilberku, v Kounicových a Sušilových kolejích i v ulici Pod kaštany byly zřízeny koncentrační tábory. Jen Kounicovými kolejemi za války prošlo 170 tisíc vězňů a 1350 z nich tam bylo popraveno. Další Brňané zemřeli při náletech a přímých bojích o město. Němci z Brna vytvořili významný uzel obrany a hrozilo, že bude zničeno leteckými útoky spojenců, nebo zaplaveno vodou z Brněnské přehrady, jejíž hráz byla připravena k destrukci. Německá wehrmacht a SS urputně bránili každou píď protektorátního území. Čechy a Morava byly poslední průmyslovou oblastí s železárnami a zbrojovkami, která jim zbyla. Velkým ztrátám na lidských životech i majetku zabránil rychlý útok sovětských a rumunských jednotek 2. ukrajinského frontu maršála Rodiona Jakovleviče Malinovského ve dnech 23. až 26. dubna. Šlo o vyvrcholení Bratislavsko - Brněnské operace, která přinesla už 4. dubna svobodu Bratislavě, 12. dubna osvobození Hodonína, pak Břeclavi, Brnu, poté Vyškovu a počátkem května i Znojmu a Blansku. Útok na Brno začal po dělostřelecké přípravě v 8 hodin ráno. Divize 18. gardového střeleckého sboru postupovaly ve třech směrech: z Obřan a Maloměřic, z Juliánova a Židenic, a od Starého Brna ke Kamennému mlýnu podél pravého břehu Svatky. Pěchotu podporovala 6. gardová tanková armáda. Její 2. gardový mechanizovaný sbor vyrazil od Husovic do Králova Pole, obrněnce 9. gardového mechanizovaného sboru měly z postavení na Křenové ulici proniknout na Žlutý kopec. Od nádraží po Lužánky směrem na Veveří a Konečného náměstí se probíjel 5. gardový tankový sbor. Soustředěnému náporu německá obrana brzo podlehla. V 10,30 hodin zavlála na budově Zemského úřadu československá vlajka, kolem poledne se vzdala asi pětisetčlenná posádka Špilberku a první sovětské tanky dojely až pod Kraví horu. Do večera 26. dubna se podařilo osvobodit celé Brno s výjimkou severní části Medlánek, Řečkovic, Mokré Hory, Kníniček a Soběšic.

Osvobození Brna večer oznámil moskevský rozhlas. Na počest vítězů i svobodného města bylo 26. dubna 1945 v 21 hodin vypáleno v Moskvě 20 salv z 224 děl. Nebylo to zadarmo. Na zdejších čestném pohřebišti jsou uloženy ostatky 3659 sovětských a 1569 rumunských vojáků a důstojníků, i několika desítek příslušníků domácího odboje. Těch více než 5200 obětí bylo cenou za svobodu města Brna a jeho okolí. Za naši svobodu.

Bylo jaro a bylo cítit nadcházejícím mírem. Dobojovalo však stále nebylo. Na vojáků Rudé armády, Královské rumunské armády, Polské armády a 1. čs. armády a také i na Američany čekaly ještě miliony obyvatel české kotliny. Čekala Ostrava, Plzeň, Praha... Nejkrvavější válka v dějinách skončila v Evropě všeobecnou a bezpodmínečnou kapitulací německé branné moci až 9. května. Lidé slavili a byli přesvěd-

čení (podobně jako po první, zvané velká), že už navždy. Vývoj událostí od roku 1945 až dosud byl však zcela jiný. Bývalý spojenec Winston Churchill v kanadském Fultonu oprášil Goebelsův plán železné opony. Následoval Marshallův plán, který měl válkou zničené evropské země dostat (a některé i dostat) do amerického ekonomického područí. Už v roce 1949 bylo založeno NATO. Začala studená válka, která několikrát málem přerostla ve válku horkou. Jen protiváha v roce 1955 založené Varšavské smlouvy ničivému potenciálu západu nám darovala 45 let mírového, poměrně klidného vývoje. Ovšem za cenu velkých finančních a materiálních prostředků, které bylo nutno místo do mírového rozvoje společnosti věnovat na všestranné zabezpečení obrany. V 90. letech se svět změnil. Ovšem ani rozpad socialistického bloku a Varšavské smlouvy nepřiměl západ k rozpuštění severoatlantického paktu. NATO pod taktovkou USA vyvolává nestabilitu po celé planetě. Vzpomeňme Irák, Afghánistán, bývalou Jugoslávii, Libyi, Sýrii, Somálsko, Pakistan... a dnes aktuální Ukrajinu. USA nikam nepřinesly mír a stabilitu, naopak jen rozvrat, nezměrné materiální škody a tisíce lidských obětí. Od svého vzniku v roce 1776 jen 21 nevedly válku. Od roku 1945 dosud zažily USA pouze 5 let bez války! To vypovídá za vše. Proč se to všechno děje? Chystá se nové dělení světa, neboť jde o zdroje paliv a energií, strategických surovin, vody a taky zemědělskou půdu, které si chtějí opět přisvojit ti nejbohatší. Mír ohrožují i jiné nebezpečí - radikalizuje se část muslimů (viz Islámský stát, Al Kajdá, Boko Haram apod), narůstá nebezpečí světového terorismu. Stálým zdrojem napětí na středním východě je žel nyní i naší vládou podporovaný Izrael. Radikalizuje se obyvatelstvo nejchudších zemí Afriky a Asie, zasažené hladomorem a pandemiemi zhoubných nemocí. To jsou hrozby, které je třeba neprodleně, zato uvážlivě, spravedlivě a společnými silami řešit. Zbyrokratizovaná OSN ale selhává.

Přátelé! Nezapomínejme na osvoboditele a památku na jejich mimořádné činy uchovávejme jako důležité dědictví a poselství pro budoucí generace. Všichni ti bezejmenní vojáci, kteří bojovali proti fašistům, i všichni padlí nás zavazují k tomu, abychom nepřipustili další válku, neboť jak pravil Albert Einstein: „nevím jakými zbraněmi se bude bojovat ve třetí válce, ale v té další to budou klacky a kameny“. Válka není alternativou pro řešení jakýchkoli problémů. Clausewitzova poučka, že „válka je pokračováním politiky jinými (násilnými) prostředky“, už jednou provždy musí zůstat jen historií!

A nezapomínejme, byli jsme to i my, kdo bojoval za spravedlivou věc a zvítězil! Proto žádné usmíření, jak letos prosazuje k oslavám osvobození nové vedení magistrátu. My se nemáme za co stydět a omlouvat. Můžeme odpustit, můžeme, ba musíme s bývalými agresory žít v míru, ne však zapomenout, jinak byly všechny ty oběti, včetně 360 tisíc občanů Československa i takřka 150 tisíc sovětských vojáků, kteří položili životy za naši svobodu zbytečné! Další válku nesmíme připustit. Byla by nejspíš poslední. Jedinou možností další existence lidstva je mír!

Čest padlým hrdinům a sláva vítězům!

Brno si připomnělo 70. výročí osvobození

Na Čestném pohřebišti Rudé armády, Královské rumunské armády a čs. protifašistických odbojářů na Ústředním hřbitově v Brně se v neděli 26. dubna uskutečnilo pietní shromáždění k 70. výročí osvobození metropole Moravy.

Více než pět stovek občanů si vyslechlo rozkaz sovětského vrchního velení k osvobození Brna, procítěné vystoupení atašé Generálního konzulátu RF v Brně Marie Semjonové, operní árie Tání Janošové, verše v podání herce Ilji Kreslíka, frontové a další

ruské písně v podání Folklorního slovanského souboru z Prahy.

Se slavnostním projevem pod pylonem Rudoarmějce vystoupil za městskou organizaci KSČM žurnalista a bývalý voják Tibor Dávid (projev otiskujeme v plném znění). Se závěrečným slovem se k přítomným obrátil předseda MěV KSČM Ladislav Býček.

Jubilejní pietní shromáždění občanů uzavřelo umělecké literární pásmo "Svatá válka" v českém jazyce a státní hymny Ruska, Ukrajiny, Rumunska, SR a ČR. did

Slavnostní shromáždění na GK RF

Váleční veteráni a několik desítek představitelů veřejné a státní správy a také vlasteneckých organizací, se 5. května sešlo na pozvání generálního konzula Ruské federace v Brně Andreje Šaraškina, aby oslavili porážku fašistického Němce a jeho satelitů a vítězství ve 2. světové válce.

Hostitel jménem své země ocenil podíl československých občanů na společném boji proti fašismu i péči o hroby vojáků Rudé armády, jaké se jim ze strany občanů ČR, ale i měst, obcí, krajů i státu dostává. Vyzvedl také význam osobnosti Ludvíka Svobody v bojích na východní frontě. Naopak představitelé tří moravských krajů, kteří vystoupili s krátkými proslovy, např. 1. vicehejtman moravskoslezského kraje Josef Babka, zdůraznili rozhodující roli Sovětského svazu a Rudé armády v boji proti nacismu i fakt, že kdybychom nevítežili, dnes už bychom tu nebyli a určitě bychom nemluvili česky. Válečný veterán plk.v.v. Jan Maria Hronek prohlásil, že přátelství doslova zpečetěné krví nemůže nic a nikdo narušit. Ocenil také nezastupitelnou roli obyčejných občanů, kteří jak jen mohli podporovali partyzány, zpravodajské a diverzní skupiny, výsadky, ať už ze západu či východu a riskovali tím životy své i svých blízkých. „To byli skuteční hrdinové“, řekl doslova Hronek a dodal, že na ně nikdy nesmíme zapomenout.

K závěru slavnostní setkání došlo i na medaili – atašé konzulátu Marii Semenovou dekoroval autor tohoto textu jako jednatel brněnské odbočky SLS pamětní medaili Společnosti Ludvíka Svobody. Udělena jí byla jako ocenění práce na zachování historické pravdy, péči o válečné veterány a upevňování přátelství mezi našimi národy. Tibor Dávid

Osvobození města politici (i obyvatelé) moc neslavili...

Některými snímky se vracíme k letošnímu významnému výročí – 70. letům od osvobození Brna Rudou a Královskou rumunskou armádou od fašistů. Politici se k ní postavili s tradiční ignorancí. U pietního aktu na vojenském pohřebišti Ústředního hřbitova si podobně jako všechny předchozí reprezentace vystačili sami, hlavně že jim asistovaly kamery a fotoaparáty. Obdobně se zachovalo i vedení některých městských částí (třeba Královo Pole, kde se vedení MČ pietního aktu nezúčastnilo vůbec). Čest vlastní strany i veřejné a státní správy zachraňoval hejtman Michal Hašek, který tvrdě odsoudil nedávnou dobu, kdy tehdejší místostarosta za ODS osobně brousil symboly osvoboditelů z pomníku. Jeho projev neměl chybu. Nebýt komunistů vzpomínka by se

zde neuskutečnila. Pietního aktu na ÚH, pořádaného Česko-ruskou společností a dalšími vlasteneckými organizacemi ve spolupráci s KSČM se zúčastnilo na pět set lidí. Ukrajinští i rumunští diplomaté, na rozdíl od ruské atašé chyběli... S velikým zájmem veřejnosti se setkala ukázka tábora a dobové vojenské techniky na náměstí Svobody i některé pořádané výstavy. Přesto se našlo dost lidí, kteří se divili co vlastně se děje (!) – včetně studenta Univerzity obrany. Sklízíme plody zamlčování a překrucování historie i nedostatečnou popularizaci této významné události.

did

(Autoři fotografií:

Broňa BLAŽKOVÁ, Tibor DÁVID a Václav ŽALUD.)

□ CO S SEBOU NESE ZNAČKA HILLARY. Nepřehlédnutelným střelcem s pistolí od boku je náš přední reaganobushovec Teodor Marjanovič. V mladofrontovním deníku 11. dubna 2014 uvedl, že Hillary Clintonová byla už první dámou, senátorkou, ministryní, ale stále jí to nedá, aby nezkusila metu nejvyšší, tedy vládnout Bílému domu. Jenže ona musí překročit vlastní stín, myslí si autor článku. Po několika zbytečných odstavcích pálí do Hillary několik salv z pistole. Vyzárují z ní podle odpůrců trvale méně povznášející vlastnosti, mocenská ambice tak chorobná, až to v ní potlačuje normální lidské reakce. V 90. letech coby první dáma USA až nepochopitelně jednoznačně podržela svého manžela, když se provalilo, že přímo v Oválné pracovně Bílého domu se dopouštěl sexuálních hrátek se svou stážístkou. Nikdy přesvědčivě nevysvětlila, jestli manželskou loajalitu zachovala z lásky k záletnému Billovi, nebo spíše z kalkulace, že by jako rozvedená měla o dost těžší politicky stoupat výš na scéně, která je oproti té evropské po morální stránce o dost prudrnější. Podle jedněch se značka Hillary skví leskem, podle jiných je zakalená chladnokrevnou, až odpuzující vypočítavostí. Je prý tu nyní čerstvý skandál, když jako ministryně zahraničí v první Obamově vládě používala Clintonová svůj vlastní, a nikoliv vládní, e-mailový server, jak by podle zákona měla. To prý jí umožnilo až 30 tisíc odeslaných e-mailů smazat, byť jimi vyřizovala úřední agendu (*ušetrila finance státu, ale autor článku ji za to nepochválil*). Nebudeme vědět, jak reagovala během útoku militantů na americký konzulát v libyjském Benghází v září 2012, kdy o život přišel velvyslanec USA. Likvidací stop, které by jí mohly přitížit, sama sebe pozvedla nad zákon, což potvrzuje stinnou, vypočítavou stránku její značky. V televizních debatách s oponenty bude znovu čelit otázkám, jak si mohla myslet, že jí tohle projde. Ona toho hodně vydrží, za nic na světě se nevzdá. Třeba by nebyla špatnou prezidentkou, avšak nejdříve musí dokázat, že je po lidské stránce autentická, normální, akceptovatelná. (*Je velká škoda, že Hillary Clintonová neví o autorovi článku, mohl by jí vydatně pomáhat v nadcházející kampani o podnájem v Bílém domě.*)

□ VYZNAMENÁNÍ PRO FRANTIŠKA KRIEGLA, AVŠAK KTERÉHO? Ptá se další střelec s pistolí od boku Luděk Navara. 16. dubna 2015 v Mladé frontě

Dnes. Prezident avizoval, že in memoriam vyznamená Františka Kriegla, který nepodepsal tzv. moskevský protokol. Navara připomíná debatu, když měl Kriegel dostat čestné občanství v Praze 2. Nedostal ho, poněvadž se aktivně podílel na komunistickém puči, byl zástupcem velitele Lidových milicí, ozbrojené pěsti dělnické třídy. Nebylo prý by jasné, komu by nakonec patřilo, jestli hrdinovi z roku 1968, nebo užitečnému sluhovi násilnického režimu z roku 1948. Tatáž otázka platí i nyní. Ale je prý v duchu Zemanova působení, neboť tradičně poslouchá jedny a neposlouchá druhé, je v duchu jeho kroků, které rozdělují. Krieglův čin z roku 1968 si ocenění podle Navary

STŘÍPKY S PALBOU OD BOKU

zaslouží, jen bychom prý jednou nezapomněli na to, co bylo předtím. (*Pro autora článku Hradním podnájemníkem je Zeman, nikoliv pan prezident republiky, to spolu chodili do školy nebo za děvčaty?*)

□ BULDOZER DĚJIN. Další střelec s pistolí od boku, tentokrát přímo na amerického prezidenta Obamu, je Zdeněk Petráček v Lidových novinách 11. dubna 2015. Komentuje historickou schůzku mezi americkým a kubánským prezidentem v Panamě, jejíž fotografie je vedle článku Petráčka otištěna. Ta fotka prý vtírá pocit, že začala nová éra a nic už nebude jako dřív a takový pocit mohou mít Američané. Washington po 56 letech „odtroubil“ ostrakizaci Kuby, uznal, že jeho doktrína svržení Castrova režimu neuspěla, a nahradil ji novou, zatím otevřenou. Neznamená prý to, že se dal do pohybu buldozer historické změny, kterému se musíme přizpůsobit i my. (*Platí, že na telefonát z Washingtonu se odpovídá Ano, pane! A v tomto případě Ne, pane?*) Naše „kubánská doktrína“ se prý liší, vychází z Havlovy éry, solidarity disentu i toho, že vnitřní chod Castrovy Kuby se mění jen velmi málo. Česko nemusí obnovovat diplomatické styky, zakládat ambasádu, rušit embargo – a mít z toho pocit revoluce jako Američané. Právě 'havana' tu nabízí každá trafika, nemusíme napravovat pocit zklamání z toho, že naše doktrína selhala, můžeme pokračovat v podpoře lidských práv – to zdůrazňuje i Obama – a Kubánců, kteří jsou tímto režimem poškozování. A pokud tam žádní nebu-

dou, tím lépe. Bude to znamení, že tato doktrína uspěla. (*Autor poradil ministři zahraničí naší vlády a dal najevo, že nesouhlasí s kroky prezidenta USA ve vztazích s Kubou. Jestli pak americký velvyslanec v Praze „pokárá“ Zdeňka Petráčka?*)

□ NAŠE ŽIVOTY S HONZOU ZEMANEM... Je titulek článku Jiřího Peňase v Lidových novinách z 20. dubna 2015 o seriálu Třicet případů ... o činnosti Státní bezpečnosti. Vstoupil do našich životů v roce 1975, kdy jsme my, malí kluci, v něm viděli otce, uvádí Peňas. Byl prý to komunistka k zulíbání, dobrák od kosti s přiměřeným temperamentem a vlídným okem. Jak se uměl radovat ze života, jak uměl marxisticko-leninsky si pochutnat na švestkových knedlicích. Byl rudým Jamesem Bondem, agentem zrádce Husáka a jeho nadřízeného Brežněva, zrůdy kremelské, tatička nejvyššího. Ta krásná Zemanova láska k SSSR, ke kremelským zdem, k Lubjance a budoucnosti, pro kterou je nutné občas opláchnout kelbikem s vodou krví začákané, vyrazit všechny zuby z tlam nepřátelských a železnou pěstí rozdrtit lebky protivníkům míru a světlých zítřků. Ach, jaká to raná puberta s Honzou Zemanem. A to přátelství s podplukovníkem Žitným, kágébákem v Moskvě školeným. A co přísný, ale jak Džeržinského zadnice čistý a neúplatný stalinista Kalina, mučitel Toufara, Horákové a možná i Slánského, jak neuhnul, když v 68. roce bídáci chtěli otočit kolem dějin nazpět. A jak ten Honza uměl zatknout zuby a pak se vrátil ke své práci. Ta jeho vůle zamést s třídními nepřáteli, ta jeho kuráž v boji s popy, kulaky, vlasatci či s anglickými letci. Ten jeho sexuální apetit v třídním boji prokazovaný, stejně jako v rodinném loži uplatňovaný, kdy cudnými štouchy oblažoval estébáčky v kanafasu, z kterého ani noha vyčouhnout nemohla. To byla ta státní televizní erotika v čistém stavu, barrandovské porno bez jediného nádra (jaká škoda pro pubertáky), však prosáklé rudou perverzí podprahovou nádivkou ideologie vpravovanou do těla infúzemi monstrózního kýče. Ještě nám protéká ta teplá břevka v krvi. (*Vybrané výrazy antikágébáka jsou na hranicích únosnosti. V postpubertálním věku si autor článku mohl po listopadu 1989 vynahradiť přemíru porna, o které v pubertě přišel. V seriálu vystupovali i herci, kteří dnes vypravují, jak trpěli za minulého režimu, kdyby byli raději potichu!*) **kj**

aneb co přináší divadelní a hudební sezóna v letní sezóně

Mahenovo divadlo premiéruje (19. VI.) Figarovu svatbu z pera Pierre Carona de Beaumarchais. Autor byl dítětem své doby. Byl hodinářem, který vytvořil hodinky v prstenu pro Madame de Pompadour - vynálezcem, který zdokonalil hodinový strojek - hudebníkem, který učil hrát na harfu dcery Ludvíka XV. - bankovním spekulantem - agentem Ludvíka XVI., který v Londýně měl získat rukopis pamfletu kritizujícího milenku zemřelého Ludvíka XV. madam du Barry - nakladatelem, který publikoval v Německu Voltairovo dílo zakázané ve Francii - obchodníkem se zbraněmi, který dodával zbraně americké revoluci a pokoušel se dodat zbraně revoluci francouzské. Figarova svatba je prostřední díl figarovské trilogie, jež byla společenským zrcadlem doby před Velkou francouzskou revolucí. Režisér Tomáš Svoboda zasadil hru do prostředí současné banky.

Městské divadlo na scéně Biskupského dvora MZM premiéruje (21. VI.) poslední díl trilogie věnované osobnostem Brna a Moravy, Mendel aneb Vzpouira hrášků z pera autorského týmu Slovák - Šotkovský - Štěpán. Letní divadelní festival v Biskupském dvoře doplní (28. a 29. VI.) jejich předchozí opus Trenck, dále osvědčený repertoárový kus (1. - 3. VII.) My Fair Lady ze Zelňáku a Noc na Karlštejně (9. - 11. VII.). Škoda, že v inscenaci o Mendelovi, kterou označují za komediální zpěvohru s původními písněmi, neřeší příběh téměř detektivní - kdo je skutečným objevitelem dědičnosti. Jedna hypotéza praví - skutečným objevitelem byl opat starobrněnského kláštera augustiniánů Cyril František Napp. Pěstoval přírodní vědy a podporoval začínající biology. Jedním z nich byl Mendel. K objevu se Napp nemohl přihlásit. Církev nelibě nesla Nappovo působení, kdy z kláštera vytvářel vědecký ústav - vzor pro pozdější založení Královské české společnosti nauk, jež se po peripetických proměnách v Československou a nyní Českou akademii věd. Proti vědeckému přístupu, jež přinášelo 19. století, se církev opevňovala. Tři roky po Nappově smrti vyhlásila roku 1870 církevní dogma o neomylnosti papeže.

Divadlo Husa na provázku uvádí (26. - 30. VI.) divadelní festival Provázek na hrad. Jde o Letní scénu Špilberku a vystřídají se tam inscenace Provázek a Formanovy filmy. Zahájení (26. VI.) bude ve znamení happeningu a vernisáže výstavy, kde profesor FAVU Michal Gabriel uvede parkovou instalaci soch studentů ateliéru figurativního sochařství. Na filmy Miloše Formana ve festivalovém letní kině (27. - 29. VI.) bude vstup volný a stejně na koncerty kapel Big Beatles (26. VI.) a Ukulele Orchestra (29. VI.). Festival uzavře (30. VI.) pražská kapela Meteor a ohňostroj s výjevy z provázkových inscenací.

Divadlo Radost premiéruje (26. VI.) jednu z nejuspěšnějších divadelních her Václava Klimenta Klicpery - Hadriána z Římsů. Hra z roku 1821 parodující rytířské hry dodnes baví publikum nejen divadelní. Stačí připomenout rozhlasové nastudování z roku 1953 s Vlastou Burianem. V první inscenaci na Letní scéně lze očekávat lehkou režijní ruku Vlastimila Pešky, zahajující letní festival Radosti.

Letní shakespearovské slavnosti Brno 2015 uvedou (25. - 27. VII.) v režii Jiřího Menzela komedii Mnoho povyku pro nic. V roli strážníka Puškvorce vystoupí Petr Čtvrtníček. S nadsázkou citoval režiséra: „Ještě budete litovat, že jste se ujal té role.“ Lze pouze dodat - diváci snad litovat nebudou. Z dalších představení uvedme (20. - 23. VII.) premiéru Romea a Julie v režii sdružení SKUTR s Janem Sklenářem a Terezou Voříškovou, alternovanou Marií Poulou, v hlavních rolích a Nadou Konvalinkovou v roli chůvy. Sen noci svatojánské (5. - 6. VIII.) bude opět v režii sdružení SKUTR. Veselé paničky windsorské (11. - 13. VIII.) budou opět v režii Jiřího Menzela, s Bolkem Polívkou v roli Falstaffa.

Brněnská Filharmonie v rámci festivalu zábavy „Brno - město uprostřed Evropy“ uvede (17. VI.) v Besedním domě koncert brněnských vítězů soutěže a na náměstí Svobody se vystřídají (19. - 21. VI.) dětské orchestry a cimbálové muziky z celé Moravy. Mezinárodní festival Špilberk přivede na nádvoří hradu publikum po šestnácté. Filharmonie Brno vystoupí dvakrát a to (18. VIII.) za řízení Kaspara Zehndera zazní skladby inspirované Shakespearem a Byronem

a (21. VIII.) pod taktovkou Bijan Khadem-Missagha zazní Bizetova Arlézanka a Ravelovo Bolero. Filharmonie H. Králové pod Alešem Podařilem vystoupí (17. VIII.) s programem složeným ze skladeb světových rockových skupin a Janáčkova filharmonie Ostrava uvede (16. VIII.) filmovou hudbu z hollywoodské produkce. Bude promítána (19. VIII.) Orffova Carmina Burana ze záznamu Novoročního koncertu Filharmonie Brno z r. 2004 a (20. VIII.) záznam koncertu flamencové legendy Paca de Lucía z r. 1991 spolu se živým flamencem v podání Verónicy Roa za doprovodu flamencové kytary Petra Víta, basové kytary Andrése Ibarburu a percuse Azara Abou.

Hudební lahůdky jsou cyklem koncertů věnujících se historicky poučené interpretaci hudby počínaje gotikou a konče romantismem. Na historické nástroje v rámci Letního festivalu staré hudby zazní (8. VIII.) staří mistři na Špilberku a další koncerty na zámcích (25. VII.) v Kunštátu a (28. VIII.) v Kroměříži.

Brněnský varhanní festival uvádí 35. ročník věnovaný životnímu jubileu Zdeňka Pololánika, skladatele v kontextu soudobé hudby srovnatelného s Dvořákem. Na nejnovějších brněnských varhanách věhlasného švýcarského varhanáře Hermanna Mathise v jezuitském kostele zazní (17. VI.) v podání Stephana Béchy francouzský repertoár. Varhaník je rytířem francouzského národního řádu Arts et Lettres, udělovaného za prezentování francouzské hudby v zahraničí (srovnatelného s rytířem Čestné legie). U sv. Augustina vystoupí (22. VI.) německý varhaník Johannes Götz spolu s Královopolským chrámovým sborem a opět v jezuitském kostele provede další německý varhaník Reinhard Seeliger spolu s Pěveckým sborem Masarykovy univerzity vedle skladeb Bacha, Duprého a Francka i skladby jubilatovy. Zdeněk Pololánik zahajoval svou kariéru jako varhaník, před více než půl stoletím, triumfální cestou po bývalém Sovětském svazu.

Ibérica 2015 - festival původně orientovaný na kulturu iberského poloostrova se letos stává festivalem iberoamerických kultur. Začíná (30. VI.) vernisáží fotografií Kolumbie krásná neznámá dramaturga festivalu Petra Víta v kině Art a večer v Divadle Husa na provázku flamencovým představením tanečnicka Davida Péreze. Ve společenském sále radnice Brno střed proběhne (3. VII.) taneční dílna s flamencovou legendou Patricií Guerrero, již režisér Carlos Saura ověřený filmovými cenami angažoval do svých filmů. Na závěr proběhne (4. VII.) na nádvoří Špilberku fiesta účastníků tvůrčích dílen, jež jsou součástí Ibérica a Street Food Festival Ibérica - festival iberoamerických jídel, vše zakončeno galakonzertem nazvaným Olor a Tierra - Vůně země s Patricií Guerrero a flamencovým zpěvákem Arcángelem. V kině Art se budou promítat (30. VI. - 3. VII.) iberoamerické filmy a v tvůrčích dílnách se bude vyučovat i hra na nástroje latinoamerického folkloru, které posluchač zná z pouličních vystoupení peruánských muzikantů. Je to charango - kytara z krunýře pásovice nebo dvoustrunná kytara tiple. Uzavírá se tak kruh našich styků s Jižní Amerikou, datovaných od roku 1789, kdy český rodák, lékař a botanik Tadeáš Haenke vyplul k jejím břehům. Objevil největší leknín světa Viktorii královskou, hrál španělskému místokráli v Limě na klavírní skladby starých českých mistrů a zemřel ve vězení za pomoc bolivijským indiánům.

Folklorní festival F scéna oslaví 61. výročí pořadatele VUS Ondráš představením na Špilberku (25. VI.) složeným z výběru z jeho repertoáru a na nádvoří Staré radnice uvede (26. VI.) pořad Živá kronika.

Mezinárodní kytarový festival a kurzy Brno přivedou (9. VIII.) na Špilberk na Noc flamenca věhlasného kytaristu Raúla Mannola, proslaveného knihou Kreativní kytarista flamenca, se skupinou Grupo Flamenco De Andalucia. Do Sněmovního sálu Nové radnice přivede kytarové hvězdy, Španěla Francisco Berniéra (11. VIII.), jako zvláštnost kytarová dua německo - venezuelské (10. VIII.) Irinu Kircher a Alfonsa Montes a (12. VIII.) německo - kanadské Duo Amadeus v obsazení Thomas Kirchhof a Dale Kavanagh a (14. VIII.) Kytarový orchestr sestavený z účastníků kurzů. V Besedním domě vystoupí (13. VIII.) Iva Bitová s ředitelem festivalu kytaristou Vladislavem Bláhou a cimbalistkou Zuzanou Lapčkovou. /V/

ZASEDAL BRNĚNSKÝ VÝBOR NÁRODNÍ KULTURY

V úvodu výroční schůze VNK bylo připomenuto a vysoce zhodnoceno působení loni zesnulého předsedy organizace doc.

PhDr. Vladimíra Šaura, CSc., který se vyznačoval hlubokými znalostmi v literární historii, v jazykovědě a ve slavistice. Jeho pořady byly oblíbené právě s ohledem na tyto okolnosti. Jeho působení bylo oceněno Pamětním listem VNK in memoriam a zastupitelé města Brna za KSČM ho budou navrhopvat za nositele Ceny města Brna.

16. dubna 2014 byla vedením VNK pověřena Marie Veselá, která usiluje o splnění úkolů, které jsou ukotveny v zakládajícím protokolu VNK v Brně z roku 1993. Členy rady VNK jsou dále Miloš Hudec, Jana Urbánková, PhDr. Vít Pospíšil, uvolněnými členy rady Věra Novotná, Ing. Bohumír Pospíšil. Rada se schází jednou za měsíc a je vždy veden zápis z jednání. Projevuje se snaha připravit nejméně jednu akci za měsíc. V roce 2014 se uskutečnily 3 literární pořady, 2 přednášky s uměnovědním zaměřením, 2 poznávací vlastivědné zájezdy, 2 koncerty. VNK zve na tyto akce členy Svazu důchodců, Svazu zdravotně postižených, ale

i mladou generaci s nabídkou přibližovat naši nezkráslenou minulost i naši současnou kulturu i současné dění.

VNK je neziskovou organizací, její činnost závisí na nezištné práci členů a sympatizantů, na darech jednotlivců i organizací. Pro tyto účely existuje řádný účet, o který se stará hospodář Mgr. Miloš Hudec, který též vede administrativu VNK.

Od věkového složení účastníků se odvíjí návštěvnost pořadů. Za posledních 20 let existence VNK došlo ke generační výměně. Mnoho záleží na propagaci akcí. VNK již má internetové stránky, o které se stará Miloš Hudec, pozvánky jsou i na 2 vývěskách, v Echu i v Haló novinách. Většina akcí probíhá v sále na Křenové 67, kde zejména starším a postiženým je k dispozici výtah.

Předsedkyně poděkovala radě VNK za její obětavou činnost, návštěvníkům akcí za přízeň. Pamětní listy VNK za rok 2014 obdrželi Josef Kůta, Aleš Kopka, Karel Janiš, Zdena Korčáková, Božena Nováčková, občasník Echo a LKŽ Dobromysl Brno.

Ze zprávy předsedkyně VNK Marie Veselé na výroční schůzi VNK 23. dubna 2014. **kj**

VÝZNAMNÉ PUBLIKACE O MINULOSTI MĚSTA BRNA

Především vyšel druhý svazek 7 dílného projektu k dějinám Brna, který připravuje kolektiv

autorů z Historického ústavu Filozofické fakulty Masarykovy univerzity, Archivu města Brna a Historického ústavu Akademie věd ČR ve spolupráci s odbornými institucemi a pracovišti v Brně. DĚJINY BRNA 2 charakterizují vznik Brna, jeho vývoj jako knížecího sídla a jeho proměnu v důležité moravské centrum od doby přemyslovské přes lucemburskou, přes dobu husitských válek a vlády Jiřího z Poděbrad ke sklonku doby jagellonské. Čtenář se dozvídá o městské správě, soudnictví, hospodaření, o všedním životě bohatých i chudých obyvatelů, o způsobech obživy i o duchovním životě. Nechybí ani topografie Brna, stavební vývoj, malířství, sochařství, barevná fotografic-

ká příloha. Kniha má 1158 stran za 645 Kč v Archivu města Brna, v knihkupectvích za jinou cenu.

Archiv města Brna pokračuje ve vydávání sborníků statí. V roce 2013 vyšel již 26. sborník BRNO V MINULOSTI A DNES. Jde o problematiku vývoje úřadu rychtáře a městské jurisdikce ve 13. a 14. století, o činnost Skupiny výtvarných umělců z let 1922-1939 (o Jaroslavu Královi podrobně), o osobní hygienu v 16. - 17. století, o vývoj Černých Polí, o fotbalový klub SK Židenice, o panelová sídliště, která se stala neodmyslitelnou součástí města a domovem desetitisíců obyvatel. Texty jsou tradičně doprovázeny grafy i barevnými fotografiemi.

BRNO V MINULOSTI A DNES 27 obsahuje stati o kompetenci brněnských cechovních organizací v 1. polovině 18. století, o počátcích zástavby Černých Polí v 19. století (pokračování z 26. sborníku), o antiklerikálním hnutí v českém prostředí města, o Česko-polském klubu v Brně, o událostech let 1945-1948 v Brně včetně únorového politického převratu (jde o bakalářskou práci obhájenou na Filozofické fakultě Masarykovy univerzity v roce 2007), o přehled pramenů k dějinám Brna vzniklých do roku 1800. Opět nechybí fotografie i barevná příloha.

Uvedené sborníky lze zakoupit v Archivu města Brna buď na Dominikánském nám. 1 nebo na Přední 2 v Brně-Černovicích za přijatelnou cenu 232+223,- Kč.

Karel JANÍŠ

SEDMDESÁTINY DIVADELNÍKA

LUBOMÍRA SPÁČILA

Sedmdesátiny, kterých se dožil 6. května hostující režisér židlochovického ochotnického divadla tamního Sokola a ekonomický náměstek ředitele Městského divadla v Brně ing. Lubomír Spáčil, jsou podle něho věkem kmetským. Jak pro koho. Stále čínorodý jubilant je oslavil po představení Goldoniho komedie Poprask na laguně 16. května v Masarykově kulturním domě v Židlochovicích. Samozřejmě, že je režisérem i této inscenace.

Rád připomínám, že Lubomír Spáčil hrával divadlo už od svých šesti let. Pod jeho vedením nejprve vojkovičtí, pak uherčičtí a později i židlochovičtí ochotníci soustavně a cílevědomě každoročně obhacovali kulturní dění. V Židlochovicích režíroval už 55 skutečně náročných inscenací zejména komediálního žánru, často dvěma ročně. Loni v květnu tam uvedli k nedožitým 85. narozeninám Jaro-

slava Dietla slavnostní představení jeho prvotiny Nepokojné hody svatě Kateřiny. Přijela na ně i autorova choť Magdalena Dietlová. Byla to už druhá Spáčilova inscenace této hry. Tu první nastudoval s ochotníky Osvětové besedy ve Vojkovících. Při tomto loňském slavnostním představení se uskutečnil i křest publikace Lubomíra Spáčila *130 let českého divadla v Židlochovicích*. Jeho autorský počín pokládám za inspirativní přínos pro ochotnické divadelnictví v celé republice, nejen v regionech, kde stejně jako v Židlochovicích podporovalo snahy o zvýraznění národní identity a přispělo k obrodě českého jazyka. Židlochovičtí se mají čím pochlubit. Podle dochovaných záznamů uvedli na 1050 představeních 405 inscenací, které byly dílem 47 režisérů, 561 herců a 166 osob z umělecko-technického sboru.

Bohumil Hlaváček

OBNOVENÝ ZELNÝ TRH

15. května představila nová politická reprezentace obnovený Zelný trh. Náměstci primátora Richard Mrázek (ANO), Martin Ander (SZ) a starosta MČ Brno-střed Martin Landa (ŽTB) se chlubili cizím peřím. Rekonstrukci připravovala ještě ta předchozí. Oprava náměstí začala v březnu loňského roku. Hotovo mělo být už v lednu, průtahy způsobil rozsáhlý archeologický průzkum. Obnova náměstí ze 17. století vyšla na 67,7 mil. Kč, z toho 48 milionů činí dotace EU. Kromě nové dlažby bylo vysazeno 17 stromů, nainstalovány fontány před MZM a tři podzemní kontejnery. Na „zelňáku“ je nově 51 parkovacích míst a 106 míst pro trhovce, kteří dostanou nové stánky. **did**

VYŠLO DALŠÍ ČÍSLO ČTVRTLETNÍKU VNK LÍPA

Jde o 4. číslo z konce roku 2014. Reaguje především na štvanici, kterou rozpoutali k výročí 17. listopadu pravdoláskaři proti řádně zvolenému prezidentovi republiky Miloši Zemanovi. Především naše veřejnoprávní televize nevynechá žádnou sebemenší příležitost k často až nevybíravé kritice prezidenta. Však také šéfredaktor Lípy Jan Poláček jim v úvodníku nastavil odpovídající zrcadlo. Čtenář se seznamuje s výňatkem z projevu mluvčího Sudetoněmeckého landsmanšaftu na 65. sjezdu odsunutých Němců z ČSR v Augsburgu 8. 6. 2014. Je velká škoda, že nebyl otištěn v některém z deníků, aby s ním byla seznámena širší veřejnost. Bernd Posselt pochválil Milana Horáčka, který byl vyznamenán evropskou cenou a patří k zakladatelům německo-českého diskusního fóra. Horáček s Posseltem se pravidelně setkávají v Liberci v podskupině „Dialog bez tabu“. Grémium v Litoměřicích se loni za podzim mělo zabývat výslovně tabuizovanými německo-českými a sudeto-německo-českými otázkami. Tedy prý další krok správným směrem, rozhodující je odstraňovat jednu překážku za druhou. Jde o to navštívit ČR a tam některými záležitostmi pohnout. Posselt vysoce hodnotí složení české vlády po volbách a zejména chválí ministra kultury Daniela Hermana, který byl v Mnichově na Evropském kongresu slavnostním řečníkem. Řekl, že kulturní dohoda mezi Bavorskem a ČR je možná. Jednou prý dosáhneme uskutečnění velkého projektu, důležitého pro sudetské Němce. Jde o školení učitelů, výměnu žáků, vědců, péče o pomníky, ochranu menšin a četné jiné akce. Za potěšitelnou věc považuje zřízení vlastního zastoupení státní bavorské vlády v Praze, které přibude k sudetoněmeckému zastoupení v Praze. Posselt též hovořil o sudetoněmeckém srazu, který bude letos k 70. výročí vyhnání a z dějinných zkušeností jsou oni předurčeni být hostiteli celosvětového kongresu lidských práv. A budou slavit 700 let od narození Karla IV., který je velkou evropskou postavou, spojuje Čechy, sudetské Němce a Bavorsky. V úzkém partnerství bavorské a české vlády vznikne Muzeum Němců v českých zemích v Ústí nad Labem a Sudetoněmecké muzeum v Mnichově. Posselt v závěru řekl, že i když nebude v Europarlamentu, bude pokračovat v tom, co dělal dosud: společně se sudetskými Němci bude pracovat pro silnou vzkvétající Evropu, v níž by bez sudetských Němců byla politicky a kulturně neskonale chudší.

Čtenář snad ve zdraví a rozčlenění přežil slova Bernda Posselta. Zapamatujme si novodobé přívržence Sudetoněmců, pro něž dějiny našeho národa začínají odsunem Němců od nás, i když byl rozhodnut Postupimskou konferencí v létě 1945. Čtenáři se uleví, když si po projevu B. Posselt

ta přečte Provolání Klubu českého pohraničí, v němž po výčtu jmen a příjmení našich novodobých kolaborantů po listopadu 1989 se objevivších je výzva z 29. 8. 2014: Bojujme společně všemi demokratickými prostředky za historickou pravdu o naší minulosti, za šťastnou budoucnost našeho národa, za přátelské vztahy s našimi sousedy a za mír ve světě. A vskutku název výzvy Existence a budoucnost českého národa je ve vážném nebezpečí, je velmi aktuální nejen v roce 2015.

I v tomto velmi potřebném a zajímavém čtvrtletníku VNK Lípa jsou představeni básníci Michal Černík, Jan Dawidko, Milan Kozelka, Petr Kukul, Josef Prskavec, Daniel Strož, Karel Sýs, František Uher a Jiří Žáček. Uvádím Žáčkův Papučový puč. Jásali jsme na náměstí:/kafkárna je fuč!/Sametová revoluce,/papučový puč.../Šup sem, šup tam,/škatulata, hejbejte se,/šup sem, šup tam, papučový puč./Nenávist a lež jsou k.o.,/kopejte jim hrob!/A ta pravda a ta láska,/to je prima džob!/Šup sem, šup tam.../to je prima džob//Když už máme svoboděnkou, netřeba nám glejt.../Proč se vždycky chytí šance/všeho schopný šmejdi?/Šup sem, šup tam.../všeho schopný šmejdi./Kamarádi, ke korytům,/vyberte si post!/A těm dole, těm se hodí/ohryzaná kost./Šup sem, šup tam.../ohryzaná kost./Proč tu pravdu, proč tu lásku/rozežírá žluč?/Sametová revoluce,/papučový puč.../Šup sem, šup tam ... papučový puč./

LÍPA uveřejňuje informaci, že 1. listopadu 2014 Unie českých spisovatelů udělila ceny za rok 2014. Petr Kukul za sbírku 52 slok o osudu člověka, jehož už nikde nechťejí a který si říká: „Už to víš:/Jsí odpad. Člověk na obtíž.“//. Dále Ivan Fontana za satirickou tvorbu, v níž často pouze dvěma-třemi slovy tvoří aforismy jako „internacionální kritik:intrik“ nebo „Politická kultura:loutkářství“, nebo „Prázdná slova – a jakou mají ozvěnu“. Za odvážné občanské postoje Petr Žantovský, který v uveřejněném rozhovoru uvádí, že naše média se obávají nazvat pravdu pravdou, obývají se napsat, že prezident Ukrajiny vede občanskou válku proti svému obyvatelstvu, že je podněcován a motivován nějakými dalšími zájmy ze západní Evropy nebo z USA. Proti tomu média vystoupí s jiným názorem, že Putin je agresor a Ukrajina je oběť. Diskuse dnes zaniká,

a to velice agresivně. Za přínos českému humanistickému myšlení vyznamenán filozof Erazim Kohák, který v rozhovoru považuje socialismus za slovo, za které se nestydí a které uznává a že lidské naplnění vždycky předpokládá společenství bližních, kteří si mohou důvěřovat, kteří mají pocit, že jsou sou-druzi... a v duchu si říkat – už se naučil neříkat to moc nahlas – Nazdar, soudruhu!

Jiří Stano uvádí reportáž *Jak jsem poznal sovětský Doněck* se závěrem: Kdo v letech rozkvětu mohl tušit, že v budoucnosti číhá druhé barbarské ničení, tentokrát na rozkaz vlastního prezidenta, všeho toho, co dokázali po válce, po prvním barbarském ničení, obnovit, postavit a vytvořit. A Ladislav Zemánek píše na téma Donbas očima „nežádoucího“ českého pozorovatele zejména o volbách v listopadu 2014. Následuje rozhovor s ruským ekonomem, politikem a poradcem Putina S. J. Glazjevem o tom, že Hlavní je osvobodit se od vnější závislosti, budovat svou vlastní suverénní peněžně úvěrovou makroekonomickou politiku. Obsáhlým článkem se Jan Poláček vrací k situaci na Balkáně po roce 1989. Bývalý náměstek ministra financí v Reaganově vládě Paul Craig Roberts se obrátil na své spoluobčany s naléhavou otázkou Chcete jadernou válku? s konstatováním, že Washington už nemá za to, že jaderná válka nemůže mít vítěze, že naopak má za to, že tuto válku lze vyhrát jak proti Rusku, tak proti Číně, a proto plánuje proti nim provést první úder. V další úvaze Roberts uvádí, že účelem sankcí je rozbití vztahů mezi Evropou a Ruskem. Seznam prvních 77 signatářů prohlášení distancujících se od postojů prezidenta a premiéra nás seznamuje s těmi, kteří se dodnes nesmířili s výsledky přímých voleb prezidenta republiky ve prospěch Miloše Zemana. Nechybí prohlášení Jana Kavana, Ilony Švihlíkové a Milana Neuberta *NE válce a sankcím, ANO diplomacii a jednání*. Marie Veselá připomíná jubileum Jarmily Krátké. Jsou připomenuty i životy a díla Konstantina Biebla, Zdeňka Pluhaře, Jiřího Wolkera a dalších. Je škoda, že se LÍPA nedostane do rukou většího množství čtenářů.

Karel JANIŠ

Výbor národní kultury v Brně Vás srdečně zve na LETNÍ KONCERT VNK

Pořad uvádí: **Marie Veselá**

Účinkují: **žáci ZUŠ Orchidea**

Pořad se koná v pondělí **15. června 2015 v 17 hodin,**

Jana Babáka 1, Brno (budova školy)

(tramvaj č. 12, trolejbus 34 a 36, výstup zastávka Klusáčkova)

SRDEČNĚ ZVEME NAŠÍ VEŘEJNOST, ČLENY, PŘÁTELE A SYMPATIZANTY.

www.vnkbrno.cz

Jubilanti začínajícího léta

1. 6. Jaroslav SVOBODA, 88 let, ZO 0305,
6. 6. Pavla POKORNÁ, 74 let, ZO 2711,
7. 6. Věra ONDRÁČKOVÁ, 54 let, ZO 2701, Ladislav HAVEL, 72 let, MO 1401, Růžena PIJÁKOVÁ, 92 let, LKŽ,
8. 6. Zdenka ŠEBELOVÁ, 54 let, ZO 0102, Karel PŘIKRYL, 79, ZO 0423, Jiřina KRATOCHVÍLOVÁ, 65 let, MO 1401,
11. 6. Petr FINK, 68 let, ZO 0102,
12. 6. Hana HOUZAROVÁ, 79 let, ZO 0305,
15. 6. Dana TOTHOVÁ, 62 let, LKŽ,
16. 6. Marie BENEŠOVÁ, 74 let, ZO 0102, Vladimír SLADKÝ, 85 let, ZO 2711,
17. 6. MUDr. Ivan SVOBODA, 51 let, ZO 0305,
18. 6. Božena SALAJKOVÁ, 79 let, ZO 3003, Barbora FOJTÍČKOVÁ, 81 let, LKŽ,
19. 6. Jiří PEŇÁZ, 72 let, ZO 0505,
20. 6. Květa SEDLÁČKOVÁ, 90 let, ZO 2101, Ing. Bohumil VOLNÝ, 74 let, ZO 0305, Jan CABEJŠEK, 78 let, ZO 0102, Karel BARÁK, 70 let, ZO 0701, Mgr. Josef ŠRÁMEK, 89 let, MO 1101,
21. 6. Alois KALVODA, 82 let, ZO 0600,
22. 6. Pavel AUER, 57 let, ZO 0416, Ing. Arnošt DVOŘÁK, 88 let, MO 1101,
23. 6. Jiří HEMZAL, 85 let, ZO 3004, Zdena KORČÁKOVÁ, 54 let, Milada MARŠOVÁ, 79 let, obě ZO 3023, Jan POKORNÝ, 86 let, MO 1401, Anežka POKORNÁ, 77 let, MO 1101,
24. 6. Jiřina KURCINOVÁ, 71 let, ZO 0505, Jaroslav STANĚK, 74 let, ZO 3003,
26. 6. Věra KONEČNÁ, 89 let, ZO 2703, Miloš KUCÍREK, 85 let, Petr BARTOŠ, 68 let, oba ZO 0305, Ing. Bohumil TRUKSA, 65 let, ZO 3003,
27. 6. Petr KUBA, 43 let, ZO 0305,
28. 6. Radoslav ONDRÁČEK, 57 let, ZO 2701,
1. 7. Ing. Leopold KRESTA, 86 let, ZO 0305,
2. 7. Ilona FUNTIOVÁ, 48 let, ZO 3023,
3. 7. Oldřich VOLÁNEK, 67 let, ZO 1508,
6. 7. Božena NOVÁČKOVÁ, 78 let, LKŽ,
7. 7. JUDr. Helena SÝKOROVÁ, 60 let, místopř. MěV
8. 7. Libuše KEJÍKOVÁ, 67 let, ZO 3008, Jiří PROKOP, 60 let, ZO 3003, Jana KRUMPOLCOVÁ, 85 let, MO 1401, Miroslav ŠEVČÍK, 86 let, MO 1101,
9. 7. Anna KUBÍNOVÁ, 78 let, ZO 3003, Libuše DRBALOVÁ, 86 let, ZO 0600,
10. 7. Vlastimil ŘÁDEK, 78 let, ZO 3003, Jiří TEBICH, 28 let, ZO 0600, Vladi-

- mír TOMSA, 59 let, člen MĚRK, Libuše KAZDOVÁ, 76 let, ZO 0201, Mgr. Libuše POLLAKOVÁ, 74 let, MO 1101,
11. 7. Štěpán ZAJÍČEK, 85 let, ZO 0502,
12. 7. Jana GRÜNVALDOVÁ, 71 let, ZO 0505, Jarmila FORSTOVÁ, 78 let, ZO 0600,
15. 7. Zdenka NEČASOVÁ, 75 let, ZO 2101,
16. 7. Julius FILA, 84 let, ZO 3003, Zdeněk GERYLOV, 84 let, ZO 0502, Alois BARÁK, 68 let, ZO 2701,
17. 7. Jaroslav HEJDA, 88 let, ZO 3003, Danuše JAROŠOVÁ, 66 let, ZO 2701, Anna ZAPLATILOVÁ, 88 let, MO 1101,
20. 7. PhDr. Kamila ZEZULOVÁ, 87 let, ZO 0305,
21. 7. Hana TOMÁNKOVÁ, 45 let, ZO 3023, Karel FINTES, 73 let, ZO 2101,

23. 7. Alena BURCEVOVÁ, 70 let, MO 1401,
  24. 7. Anna HORAKOVSKÁ, 66 let, ZO 0505, Ladislava KOUDELKOVÁ, 78 let, ZO 0305,
  25. 7. Oldřich DRÁPAL, 83 let, ZO 0505, Josef HÁDLÍK, 74 let, ZO 2301,
  26. 7. Radoslav MAREK, 63 let, ZO 3002,
  27. 7. Ing. Karel KOVÁŘ, 78 let, ZO 3003, Bohumil LIMBERK, 66 let, MO 1101, Miroslav ŠILHÁNEK, 86 let, ZO 0305,
  29. 7. Richard NOVÁK, 77 let, ZO 0305,
  30. 7. Lilian PRYZKOVÁ, 83 let, LKŽ,
  31. 7. Jindřiška DAŇKOVÁ, 84 let, LKŽ,
- Všem našim jubilantům děkujeme za práci pro stranu a socialistickou společnost a do dalších let přejeme zdraví a veselou mysl. ZO, MO, MíV a MěV KSČM, LKŽ Dobromysl a redakce Echo. did*

BRNO-STŘED NABÍDLA KLÍČE OD 40 STARTOVACÍCH BYTŮ

Úřad Městské části Brno-střed vyvěsil na úřední desku první nabídkovou vlnu přidělování opravených bytů. Odstartoval tím proces přidělování bezmála čtyřicítky startovacích a sociálních bytů ve třech opravených bytových domech v Bratislavské ulici. Umožnit mají samostatné a dostupné bydlení mladým nízkopříjmovým rodinám, seniorům a lidem se zdravotním handicapem.

„Byty chceme využít zejména jako sociální bydlení a startovací byty pro mladé rodiny. Věříme, že nejen opravené domy, ale zejména jejich noví obyvatelé pozitivně ovlivní charakter této městské čtvrti. Při správě domů pokračujeme v osvědčené profesi domovníků. Ti mají za úkol v domech udržovat pořádek a bezpečí. Měsíční cenu nájmu jsme stanovili na 66 Kč za m²,“ řekl radní pro sociální oblast David Oplatek.

novili na 66 Kč za m²,“ řekl radní pro sociální oblast David Oplatek.

Kvalitní sociální bydlení je jednou z částí plánu, jak zlepšit život v této zanedbané části města, zvané Bronx. Obývají ji hojně Romové. Již příští měsíc bude do provozu uveden nový park. Že pro „brněnský Bronx“ nastávají lepší časy, dokazuje i fakt, že město není v investicích osamoceno. Do oprav se totiž pustili i soukromníci. Mění se celková struktura obyvatelstva, stěhují se sem mladí lidé a rodiny. Čtvrť tak postupně ztrácí charakter sociálně vyloučené lokality. „Ve spolupráci s místními obyvateli i investory chceme pokračovat v revitalizaci čtvrti. Zejména brownfieldy v rozlehlých vnitroblocích nabízejí řadu příležitostí,“ dodal Oplatek. (vž)

Opustili nás...

Koncem května zemřel ve věku 86 let soudruh RSDr. Vladimír Herman, který začínal na OV KSČ v Třebíči a později v různých funkcích na JmKV KSČ v Brně až do úrovně vedoucího tajemníka i kandidáta předsednictva ÚV KSČ. K hodnocení vývoje před listopadem 1989 přispěl na diskusním čtvrtku 15. listopadu 2012 (viz Echo č. 10/2012) a vývoj po listopadu 1989 charakterizoval na diskusním čtvrtku 20. listopadu 2014 (viz Echo č. 1/2015). Informace o dění u nás i ve světě získával i jako radioamatér.

Odešel ryzí komunista, skromný člověk, který bude žít v paměti těch, kteří se ve velkém počtu zúčastnili jeho pohřbu, ale i těch dalších, kteří ho znali.

* * *

Ve věku 107 let odešel soudruh Stanislav Spáčil, nejstarší občan ČR, nejstarší člen KSČM a dalších organizací. Aktivnímu účastníkovi odboje bylo letos v dubnu uděleno nejvyšší vyznamenání Klubu českého pohraničí – Vlastenecký řád KČP. I on bude žít jako poctivý a skromný člověk v našich vzpomínkách.

Karel JANIŠ

